Dosarul nr. 5r-4437/2024
4-24135644-12-5r-27112024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 februarie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău sediul Buiucani
În componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Angela Vasilenco
Grefierului Alexandru Carp
În lipsa:
Petiționarului Vadim Cucu
Agentului constatator din cadrul INSP a IGP Adrian Ungureanu
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de **Cucu Vadim, data nașterii ***** IDNP ***** domiciliat în ******* împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 698354 din 10.11.2024, întocmit de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Ungureanu Adrian, pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în cuantum de 12 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 600 lei şi cu aplicare a 3 puncte de penalizare,

c o n s t a t ă:

La 10.11.2024, agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Ungureanu Adrian a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 698354, prin care Cucu Vadim a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, fiind emisă decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale cu amendă în cuantum de 12 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 600 lei şi cu aplicare a 3 puncte de penalizare.

În fapt, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile lui Cucu Vadim a fost reţinut că la data de 10.11.2024 ora 15:51 în mun. Chișinău bd. Dacia 87 deplasându-se cu mijlocul de transport de model***** cu n/î *****, a depășit limita de viteză pe sectorul respectiv de drum de 50 km/h, deplasându-se cu 68 km/h, ignorând în consecinţă prevederile pct. 47 spct. 1), lit. a) al

Regulamentului circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009.

La 20.11. 2024, petiţionarul Cucu Vadim a depus o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 698354 din 10.11.2024, prin care a solicitat repunerea în termen cu declararea nulității procesului verbal.

În motivarea contestației a indicat că, *la data de 10 noiembrie 2024 deplasându-se regulamentar prin or. Chișinău pe bulevardul Dacia în apropiere de aeroport, a fost stopat de agentul constatator invocându-i faptul ca mergea cu viteză sporită -68 km/h. Ulterior i-a întocmit un proces verbal. Cu procesul încheiat nu este de acord așa cum a menționat la punctul 18 din el.*

Agentul nu a putut demonstra că viteza de 68 km/h de pe radar ii aparţine - adică nu se distinge numărul de înmatriculare. Declară că în momentul unde se vede numărul, viteza se afla în limitele normale de viteză. Aici menționează faptul că drumul unde s-a realizat măsurarea este în curbă din direcţia deplasării, astfel creând un unghi oarecare dintre vehiculul țintă și agentul constatator. Deci nu poate fi vorba aici de o măsurare corectă. Acest unghi crează efectul de cosinus, unghiul sub care s-a făcut măsurarea poate reduce măsura cu câteva unități.

Înaintează prezenta contestația pe prevederile art. 442, 443, 445 Cod contravenţional al Republicii Moldova.

Instanța de judecată menționează că contestaţia şi materialele dosarului contravenţional au fost expediate în adresa Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), fiind repartizate judecătorului Angela Vasilenco la 27.11.2024.

Agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Ungureanu Adrian, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin citație electronică nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale, și nu a solicitat examinarea cauzei în absenţa sa, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât erori tehnice în procesul expedierii nu au fost semnalizate, conform art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, fiind dispusă examinarea contestației în lipsa agentului constatator, cu remiterea ulterioară a copiei hotărârii.

Petiționarul Cucu Vadim, fiind citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei contravenționale, prin citaţie expediată la numărul de telefon nu s-a prezentat în fața instanței, nu a comunicat motivele neprezentării şi nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, iar din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a petiţionarului, şi astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa lui Cucu Vadim, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre.

În subsidiar, instanța de judecată reține că, persoana în privința căreia a fost întocmit un proces contravențional este responsabilă de veridicitatea datelor de contact comunicate de el și de recepționarea corespondenței expediate pe adresa comunicată, din care considerent consideră că s-au luat toate măsurile necesare pentru a respecta procedura de citare legală a petiţionarului.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator şi petiţionarul nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Examinând contestaţia şi verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu menţiunile agentului constatator şi materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

Instanţa statuează că contestația împotriva deciziei inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 698354 din 10.11.2024 a fost depusă de către petiționar la 20.11.2024, fiind înregistrată în cancelaria Direcției Patrulare Centru a INSP a IGP cu nr. „12702” la 20.11.2024, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

La fel, din conţinutul art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 698354 din 10.11.2024.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din *alt act care stabileşte identitatea persoanei*, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de sancţionare este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, astfel nu pot fi reţinute obiecţii privind descrierea suficientă a faptei.

În continuare, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, a fost descrisă modalitatea executării sancţiunii cu amendă şi garanţiile legale despre dreptul de a plăti jumătate din amendă dacă amenda este plătită în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de

aplicare a sancţiunii contravenţionale, după cum reiese din art. 34 alin. (3), despre care a fost informat petiţionarul în contextul prezentării drepturilor şi obligaţiilor sale, incluse pe partea verso a procesului-verbal, argumente prin care se resping alegaţiile privind admiterea unor încălcări ale drepturilor sale.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența petiționarului Cucu Vadim, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator.

În aceste condiții, instanţa conchide că a fost respectat și prevederile art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, însă petiționarul în rubrica *”obiecţiile persoanei în a cărei privinţă s-a întocmit proces-verbal”*, a ridicat textul „nu sunt de acord/ nu se vede numărul de înmatriculare”.

La fel, din analiza actului contestat, instanța observă că făptuitorul/petiționarul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător.

Respectiv, instanţa consideră că în acest sens, au fost respectate condiţiile legale impuse prin prisma art. 443 alin. (8) din Codul contravenţional, oferind credibilitate probelor acumulate de agentul constatator, prin valabilitatea aparatului de măsurare a vitezei şi admiterea agentului constatator la procesul de documentare a contravenţiilor din Capitolul XIII din acelaşi cod, prin ce va respinge alegaţiile petiţionarului şi în acest sens.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului contestat nu a fost înlăturată, în privinţa căruia se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa, iar prin prisma constatărilor expuse *supra*, va respinge alegaţiile apărării expuse în contestaţie, or din probele anexate s-a stabilit contrariul, atât referitor la dubiile privind certificarea metrologică a aparatului utilizat, cât şi privind dreptul agentului constatator de a fixa o contravenţie.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenție, fotografii, înscrisuri* etc..

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 698354 din 10.11.2024, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, instanța remarcă că petiționarul Cucu Vadim a fost sancționat în temeiul art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, *depăşirea vitezei de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravențional: - *o fotografie* imprimată pe o filă alb-negru de format A4, care atestă viteza măsurată „68 km/h, distanţa de măsurare „238.2 m", şi imaginea mijlocului de transport cu n/î „***** *(numărul este slab vizibil însă descifrabil);* - *buletinul de verificare metrologică nr. AS-BV-3-31/132079, cu seria şi nr. A113603*, care confirmă faptul că aparatul pentru măsurarea vitezei de mişcare „TruCAM II" cu nr. TC007451 a fost verificat conform NML 10-18:2023 şi a fost admis spre exploatare, fiind valabil de la 12.03.2024 până la 12.03.2025*;* - *certificatul nr. 34/17-630 din 06.02.2024*, ce confirmă faptul că inspectorul a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a aparatelor de măsurare a vitezei şi a aparatajului medical din dotarea poliţiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1139 din 18 septembrie 2003, precum şi Instrucţiunile cu privire la modul de exploatare şi măsurare a vitezei mijloacelor de transport cu ajutorul aparatului de măsurare şi înregistrare video de mişcare a autovehicuelor de tip *„Laser LTI 20/20 TruCAM"* şi *„Laser LTI 20/20 TruCAM II"*, fiind admis la utilizarea acestora în procesul de depistare şi documentare a cazurilor de depăşire a vitezei; - *procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 698354 din 10.11.2024*, prin care se descrie fapta petiţionarului, modul comiterii, agentul constatator, data şi

locul comiterii faptei, data şi locul întocmirii actului contestat, precum şi sancţiunea aplicată în cuantumul minim de 12 unităţi convenţionale cu aplicarea pedepsei complimentare 3 puncte de penalizare.

La fel, din procesul-verbal cu privire la contravenţie, fapta a avut loc în mun. Chişinău, pe bd. Dacia, adică fiind suficient de cert descris locul şi mai mult, perioada semnificativă redusă de la momentul comiterii faptei până la momentul constatării acesteia, denotă că anume agentul constatator a identificat conducătorul auto, în persoana făptuitorului Cucu Vadim şi a depistat comiterea faptei în flagrant, iar în acest sens, va aprecia poziţia de nevinovăţie a petiţionarului, expusă prin contestaţie drept o modalitate de apărare neargumentată, evazivă şi lipsită de probe, expusă în scopul eschivării de la răspunderea contravenţională.

Respectiv, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, adică mijlocul de transport nominalizat, a fost condus la data indicată şi pe porţiunea de drum indicată cu viteza de deplasare peste limita admisă de lege şi anume de către petiţionar, cu vinovăţie, chiar dacă ultimul nu recunoaşte vinovăţia, poziţie pe care instanţa o tratează critic.

În consecutivitate, instanța apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 698354 din 10.11.2024, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, or acesta reprezintă şi convingerea agentului constatator despre comiterea unei contravenţii, iar din acesta denotă că la volanul mijlocului de transport s-a aflat nemijlocit subiectul contravenției, adică petiţionarul Cucu Vadim, care l-a condus până la oprirea sa nemijlocit de agentul constatator.

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional.

În acest sens, instanţa reiterează că starea de fapt reținută de agentul constatator, este probată prin planșa fotografică anexată, din care rezultă că mijlocul de transport cu n/î ***** circula cu viteza de 68 km/oră şi din procesul-verbal cu privire la contravenţie, care denotă inclusiv constatările personale ale agentului constatator, care nu pot fi excluse în acest caz, or ultimul descrie anume evenimentele observate nemijlocit de acesta şi constatate imediat.

Mai mult ca atât, în vederea calificării corecte reţinute de agentul constatator, în drept, instanţa argumentează prin faptul că potrivit pct. 47 alin. (1) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, menţionat în procesul-verbal cu privire la contraveţie, limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice

din localități sunt de 50 km/h, ce denotă depăşirea limitei admisibile de viteză cu 18 km/h.

Instanța mai precizează în subsidiar de asemenea că, fapta săvârșita de petiționar, transpusă probele analizate *supra*, au fost înregistrate şi obţinute de către agentul constatator cu aparatul pentru măsurarea vitezei mijlocului de transport certificat și omologat, fiind admis pentru utilizare, iar certificatul eliberat, se confirmă că persoana care a constatat fapta contravenţională a finalizat cursul de intruire privind setarea şi utilizarea echipamentului laser de măsurare a vitezei.

Totodată, legalitatea utilizării acestui dispozitiv tehnic este stabilită prin pct. 47 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 965 din 17 noiembrie 2014 cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulaţiei rutiere *„Controlul traficului”* şi modificarea Concepţiei Sistemului automatizat de supraveghere a circulaţiei rutiere *„Controlul traficului”*, potrivit căruia, mijloacele tehnice certificate sau mijloacele tehnice omologate şi verificate metrologic dotate cu opțiuni de înregistrare foto şi/sau video se utilizează pentru *fixarea probelor* privind încălcările din domeniul circulației rutiere.

Aplicând aceste dispoziții normative la speță, instanța apreciază că, agentul constatator a avut dreptul de a utiliza mijlocul tehnic certificat la constatarea contravenției, iar în condițiile art. 425 alin. (2) și (5) din Codul contravențional, planşa fotografică a fost admisă corect în calitate de probă de către acesta.

Totodată, instanța de judecată reflectă că, petiționarului i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice alte probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a-şi expune argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, însă la caz nu şi-a prezentat nici o probă pertinentă în puterea de a răsturna cele constatate şi probate de agentul constatator.

La fel, instanţa mai apreciază că mijloacele tehnice la care a recurs agentul constatator pentru constatarea contravenţiei, au fost utilizate în corespundere cu actele normative expuse *supra*, doar în contextul constatării unei contravenţii flagrante, fiind unica metodă tehnică admisibilă şi incontestabilă de dovedire vinovăţiei persoanei în acest caz, iar astfel, nu s-au stabilit argumente că agentul constatator ar fi reglat camera respectivă pentru a obţine imagini cu făptuitorul, dacă ultimul ar fi circulat cu viteza admisă de lege, ci exclusiv datorită faptului depăşirii acestei limite şi desconsiderării prevederilor legale care impun abţinerea persoanei de la aceste ilegalităţi.

De altfel, potrivit art. 54 alin. (2) din Constituţie, exerciţiul drepturilor şi libertăţilor nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional şi sânt necesare în interesele securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a

ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei.

Astfel, inclusiv în speţă, instanţa a apreciat corectitudinea constatării faptei şi necesitatea sancţionării făptuitorului prin analiza mijloacelor de protejare a interesului public în cauză şi respectiv prin asigurarea unor măsuri care să nu implice vreo limitare a drepturilor omului ori ca limitarea necesară să fie cât mai redusă, constatând că petiţionarul nu a fost restrâns în anumite drepturi şi libertăţi.

Mai mult, instanţa constată că de către agentul constatator a fost asigurată şi proporționalitatea dintre mijloacele utilizate – cuantumul amenzii aplicate, și scopul urmărit – prevenirea unui pericol public din care pot rezulta alte consecinţe grave orientate împotriva altor participanţi la trafic, având în vedere că făptuitorului i-a fost stabilită o sancţiune pecuniară în cuantumul minim aplicabil, adică de 12 unităţi convenţionale, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului/petiționarului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieşind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat pe acesta de săvârșirea faptelor astfel cum au fost descrise în procesul-verbal de contravenție.

De asemenea, instanța remarcă că, procesul-verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției, iar în așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt si de drept se regăsesc în orice sistem de drept şi de principiu, Convenția nu derogă de la acestea, dar în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un prag anumit.

În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, par. 16, hotărârea din 20 martie 2001).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este temeinică.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar petiționarului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor

consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne aceste prezumţii de care se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă şi cu vinovăţie a faptei contravenţiei de către făptuitorul Cucu Vadim.

Pe lângă aceasta, instanța nu a mai determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația depusă de Cucu Vadim împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 698354 din 10.11.2024, adoptată de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Ungureanu Adrian, pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, urmează a fi respinsă ca fiind nefondată.

În baza materialelor cauzei contravenţionale și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 448, 460, 462 şi 463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge contestația depusă de **Cucu Vadim** împotriva deciziei de sancţionare cu amendă în mărime de 12 (douăsprezece) unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 600 (şase sute) lei şi cu aplicarea a 3 (trei) puncte de penalizare, inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 698354 din 10.11.2024, adoptată de agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Ungureanu Vadim pe semnele contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) din Codul contravențional, ca nefondată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela Vasilenco**